

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság  
Bf.II.5/2026/6. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2026. április 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **v é g z é s t:**

A befolyás vásárlásának büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Szombathelyi Törvényszék 2025. december 1. napján kihirdetett, 47.B.23/2025/2. számú ítéletét *helybenhagyja*.

A másodfokú eljárásban felmerült 7.000,- (hétezer) forint bűnügyi költség megfizetésére a vádlott köteles.

### **I n d o k o l á s**

[1] A Szombathelyi Törvényszék a 2025. december 1. napján megtartott előkészítő ülés alapján meghozott és ugyanezen a napon kihirdetett, 47.B.23/2025/2. számú ítéletével Terhelt1 vádlott bűnösségét befolyás vásárlásának büntetében (Btk. 298. § (1) bekezdés a) pont) állapította meg, ezért a terheltet mint visszaesőt 30 napi tétel, 1.300,- Ft egynapi tétel összegű, összesen 39.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte, egyúttal rendelkezett annak meg nem fizetése jogkövetkezményeiről is.

Rendelkezett a büntetőeljárás során felmerült bűnügyi költség vádlott általi viseléséről is.

[2] A törvényszék fenti határozata ellen Terhelt1 vádlott élt fellebbezéssel az elsőfokon kiszabott joghátrány enyhítéséért, az ügyészség az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.5/2026/1-I. számú átiratában a vádlott fellebbezését alaptalannak ítélve arra mutatott rá, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 580. § (2) bekezdésére és az 590. § (3) bekezdésére figyelemmel korlátozott.

Az ügyben megtartott előkészítő ülés során a bíróság a perrendi szabályokat megtartva a terhelt beismerő nyilatkozatára alapítottnak a váddal egyezően állapította meg az ítéleti tényállást, annak megalapozottsága nem vizsgálható, a büntetőjogi felelősség megállapítása, illetőleg a bűncselekmény minősítése törvényes, a joghátrány alkalmazása során az elsőfokú bíróság figyelembe vette a súlyosító és az enyhítő körülmények nyomatékát, és ezek együttes értékelésével tetтарыыos büntetés szabott ki, annak enyhítése nem indokolt.

Fentiekre figyelemmel indítványozta, hogy tanácsülésen eljárva az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[4] A fellebbezési nyilvános ülésen előadott perbeszédében a védő a terhelt eljárás során tanúsított közreműködő magatartására hivatkozással indítványozta az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítését, illetőleg enyhébb szankció alkalmazását.

[5] A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen az átiratban foglaltakkal egyezően az elsőfokú bíróság döntésének helybenhagyását indítványozta.

[6] Utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a vádlott utalt arra, hogy a cselekmény elkövetésekor kényszergyógykezelés utáni, szedált állapotban volt, a zárkában sorozatos inzultusok érték, folyamatosan megalázták, csak menekült a helyzet elől.

Hivatkozott autista fia súlyos élethelyzetére és arra, hogy az elsőfokú döntés jelentős anyagi terhet ró rá.

A személy, vagyoni körülményeire figyelemmel kérte a büntetése enyhítését.

[7] A másodfokú felülbírálat során az ítéltábla a Be. 580. § (2) bekezdésében, az 583. § (3) bekezdés a) pontjában, az 590. § (3) és (5) bekezdésében, továbbá az 591. § (2) bekezdésében, valamint a 606. § (3) bekezdésében foglaltak szerint korlátozott felülbírálatot folytatott le, ekörben megállapítható volt, hogy a törvényszék a fellebbviteli eljárásban megalapozottságában nem vizsgálható ítéleti tényállást a váddal egyezően állapította meg, a terhelt felmentésére, illetve vele szemben az eljárás megszüntetésére ok nem volt, a cselekmény minősítése a büntető anyagi jog szabályainak megfelelő.

[8] A rendelkezésre álló iratok tartalma alapján a felülbírálat során megállapítható volt, hogy az elsőfokon eljáró törvényszék a megtartott előkészítő ülésen a vádlott beismerő vallomását és a tárgyaláshoz való jogáról lemondó nyilatkozatát a törvényi előírásoknak mindenben megfelelő módon elfogadva hozta meg az ítéletét.

[9] A másodfokú felülbírálat eredménye összességében azt igazolta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartása mellett folytatta le, ennek során a fentebb hivatkozott, hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát, illetőleg mulasztást nem vétett, okszerűen foglalt állást a terhelt büntetőjogi felelőssége tárgyában, és az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette a vádlott terhére rótt cselekményt is.

Az elsőfokon eljáró bíróság a vádlott terhére rótt bűncselekmény konkrét elkövetési körülményeit körültekintően végigelemezte, azokat összevetette az irányadó törvényi tényállás rendelkezéseivel és helytállóan állapította meg, hogy Terhelt1 vádlott aggálytalanul bizonyítható módon arra tekintettel adott vagyoni előnyt Név1nek, hogy utóbbi majd intézkedik más büntetés-végrehajtási intézetbe történő átszállításáról, amelynek keretében a vádlott által is tudottan Név1 közvetve hivatalos személyt befolyásolt e cél elérése érdekében.

Ugyancsak helytállóan került sor a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pontjának rendelkezései szerint Terhelt1 vádlott visszaesői minőségének megállapítására.

[10] A büntetés kiszabása körében irányadó releváns körülmények felülvizsgálata során a másodfokon eljáró bíróság is vizsgálta és értékelte a törvényszék által helytállóan feltárt bűnösségi és bünteteskiszabási tényezőket, ebben a körben maximálisan szem előtt tartotta a terhelt javára szolgáló enyhítő körülményeket, s ezzel összefüggésben okszerűen látott lehetőséget a Btk. 298. § (4) bekezdése szerint a büntetés korlátlan enyhítése jogintézményének alkalmazására is, mindemellett a terhelt kedvezőtlen előéletére, visszaesői mivoltára a büntetés végrehajtása során történő elkövetés tényére mint nyomatékos súlyosító körülményekre figyelemmel helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a büntetés kiszabása

helyett intézkedés alkalmazásával konkrétan a vádlottal szemben nem érhetőek el a büntetési célok. A fentiek szerinti pénzbüntetés alkalmazásával az elsőfokú bíróság a vádlott által megvalósított cselekménnyel tettarányos büntetést szabott ki, amelynek enyhítésére nem volt indok.

[11] A fentiekre tekintettel az ítéltábla az előterjesztett fellebbezést a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében elbírálva, a Szombathelyi Törvényszék jogorvoslati kérelemmel támadott határozatát a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta azzal, hogy a Be. 613. § (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét, és rendelkezett annak viselése tárgyában is.

Győr, 2026. április 23.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.  
előadó bíró

Dr. Papp Krisztina s.k.  
bíró

**Záradék:**

Ezzel a végzéssel a Szombathelyi Törvényszék 2025. december 1. napján kihirdetett, 47.B.23/2025/2. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. április 23.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.  
a tanács elnöke